

med Gentagelser, men kun gøre nogle Bemærkninger til enkelte faldne Udtalelser. Den i Lovforslaget foreslaaede Fremgangsmaade tror jeg er baade besindig og klog paa dette Tidspunkt, hvor vi bevæger os fra den skarpe Krigstilstand over til mere normale Forhold. Jeg tror, det er klogt og besindigt foreløbig at opretholde et rimeligt Prisniveau. Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) paa sit Partis Vegne vil være med til at opretholde den nuværende Brødpris og til at yde det Bidrag fra Statskassens Side, der kræves hertil. Det ærede Medlem havde en Del Betæneligheder ved de Fortjenester, som Brødfremstillerne kunde faa ved de trufne Overenskomster, og mente, at alle gerne vilde yde deres Medvirkning til at hindre, at Fremstillerne af Brødet skaffede sig uberettiget Fortjeneste ved Mellemaandsaftaler. Jeg synes, det er interessant at lægge Mærke til, at der paa dette Omraade er foregaaet noget, der næsten synes mig at være en fuldstændig Spillen Fallit af den frie Konkurrence. Der er her et Erhverv, der har de bedst mulige Betingelser for at kunne konkurrere og derigennem vinde Kundernes Velvillie og Søgning. Det er nu ordnet paa den Maade, at der er fastsat en vis Pris, der ikke maa overskrides, men det staaar enhver erhvervende frit paa sædvanlig Maade at gøre sit bedste for at betjene sine Kunder baade bedst og billigst og derved konsolidere sin Forretning og føre den videre paa de bedst mulige Vilkaar, naar disse Forhold en Gang hører op. Derfor har det overrasket mig, at man fra enkelte Sider saa stærkt kræver Prisregulering og Kontrol fra Statens Side med, at de erhvervende udøver deres Gerning paa en for Samfundet forsvarlig Maade, da man ellers fra den Side og ikke mindst i Begyndelsen af Krigsperioden hævdede, at man, saa vidt muligt, maatte lade den frie Konkurrence raade. Jeg kan ikke se rettere, end at Brødfremstillerne har saa gode Vilkaar som vel muligt, idet Raavarerne bliver tilstillet dem i det Omfang, de har Brug for, til bestemt og ens Priser og af ensartet Kvalitet. Derved faar de den bedste Lejlighed til at konkurrere indbyrdes paa en god og sund Maade. Naar det alligevel ikke sker, og man, til Trods for at man fra det offentlige Side maa have Haand i Hanke med dem, ser saadanne skattepligtige Indtægter, som er anførte af det ærede Medlem fra Bjerre, giver det et noget trist Billede af, hvad den frie Konkurrence

er værd under Forhold som disse, selv om Betingelserne for, at den kan virke, er til Stede. Alle vil vist erkende, at det i Øjeblikket er saa vanskeligt at starte en Virksomhed paa dette Omraade, at der neppe vil kunne gennemføres en yderligere Konkurrence, selv om der ikke var truffet Aftaler mellem de nuværende Indehavere af Erhvervene.

Angaaende Sukkeret vil jeg sige, at jeg opfatter den Kalkule, som det statistiske Departement eller Fordelingskontoret har givet over Priserne, paa den Maade, at man forbeholder sig at kunne gaa ned med Prisen paa Industrisukkeret, hvis det skulde vise sig, at Verdensmarkedets Pris paa Sukker skulde forskydes saaledes, at det vilde være uforsvarligt vedblivende at holde Prisen saa højt, og at man da for at opnaa finansiel Balance maaske kommer til at gaa op med Prisen paa Husholdningssukkeret med 10 Øre pr. kg. Jeg synes ikke, der er noget utiltalende i dette. Det forekommer mig at være den rigtige Vej, at man benytter Prissituationen udenom os til at give Hjemmene her i Landet en Fordel uden at skade Statskassen finansielt.

Hvad angaar Flæsket, mener jeg, at det vilde neppe være rigtigt, om man foreløbig gav Prisen fri og undlod en Rationering af dette Næringsmiddel. Som Prisforholdene er paa Næringsmidlernes Omraade i Øjeblikket, vil det betyde en stor Skuffelse og en Forringelse for mange Hjem, hvis Husholdningerne ikke kunde faa et begrænset, mindre Kvantum til overkommelige Priser. De Priser, der betales udenfor Rationeringen, er af en saadan Højde, at det er uoverkommeligt for Folk i Almindelighed at betale dem. Jeg har opfattet den højtærede Indenrigsministers Aftaler med Slagterierne saaledes, at de Priser, der skal betales, fastsættes for hver Maaned ved en Forhandling paa Grundlag af Eksportprisen. I den Anledning vil jeg gøre opmærksom paa, at man fra en vis Side i det staaende Landbrugsudvalg og i den overordentlige Kommission har ment, det var klogere og rigtigere, om man i det Høstaar, der nu begynder, havde en saadan Ordning, at der var sikret Producenterne en fast Pris for det Kvantum, der skulde stilles til Raadighed for Befolkningens Forsyning efter Rationeringen 200 g pr. Individ. Dette har man ikke villet gaa med til fra Slagteriernes Side, og Usikkerheden overfor Spørgsmaalet om, hvor meget denne Ordning vil koste, stammer væsentligst fra, at det For-